

give vi ingenlunde Eierne af de Grunde, som nu ere bebyggede, om de end ellers kunde have Lyft til at føre deres Huse høiere op, nogen Erstatning; vi paalægge dem uden Videre Betingelsen ved den almindelige Lovgivning, og det var derfor fuldkommen rigtigt, at det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgfreds netop valgte saadanne Exempler. Naar vi derimod, for at kunne paalægge Servituten, maae udrede Beberlag, bliver Forholdet et ganske andet, og jeg skal tillade mig at tage Exempler, som ere alle Thingets ærede Medlemmer bekendte, idet vi endnu i denne Samling have behandlet de paagjældende Sager. Vi ville saaledes indrette Skydebaner, og der er i dette Dieblif Tale om at erhverve Ret til at skyde hen over visse Grunde, hvorfor det vilde være formeent Eieren af dem at opføre Huse eller Bygninger derpaa, foruden at han skal finde sig i adskillige andre Ubehageligheder. Skydebanen gaaer tilbeels over en privat Mand's Grund, og vi maae selvfølgelig i et saadant Tilfælde betale den vedkommende Eier, hvad det koster, men sæt nu, at vi, efterat Skydebanen havde bestaaet et Par Aar, fandt, at den ikke svarede til Hensigten, men at vi maatte anlægge en Skydebane andetsteds, vilde det da være rigtigt, kunde det da forlanges at have den Servitut, som vi for kort Tid siden have betalt, uden nogetsomhelst Beberlag? Naar Manden, der eier Grunden, siger, at han ikke bryder sig om, at der skydes, at vi for ham kunne blive ved at skyde saa meget, vi vilde, og saa længe, vi vilde, kunne vi selvfølgelig ikke forlange noget Beberlag af ham, men vil han have Lov til at opføre Bygninger og andre Forhindringer paa Banen, hvad han havde fraskrevet sig Ret til, maa han sandelig betale Beberlag derfor. Vi have hødt et andet Tilfælde af lignende Art, nemlig med Hensyn til Lodsmærkerne i Dragør. Disse Lodsmærker kunde ikke holdes fyldestgjørende vedlige, uden at man fik ndvirket, at det blev forhindret, at et heelt Terrain tvert igennem Dragør By kunde bebygges; der maatte ingen Huse opføres derpaa, hvis disse Lodsmærker skulde have deres Betydning. Hvad gjøre vi da? Vi forhandle med Dragør By, og vi affjøde den Retten i saa Henseende, og vi kunne nu

altsaa opføre vore Lodsmærker, men naar vi om nogle Aar ville flytte dem, eller slet ikke mere benytte dem, have vi alligevel Ret til at forhindre Bygningers Opførelse paa dette Terrain. Hvis vi derefter paa Grund af nyere Overveelse maatte finde det rigtigt igjen at oprette Lodsmærker der, kunde vi gjøre det, og man kan ikke antage, at den Ret, vi have kjøbt, uden Videre vil falde tilbage til Dragør By, fordi vi ikke længer benytte den; det synes mig at være soleklart. — Derksom alt dette skulde forholde sig rigtigt, vil Spørgsmaalet altsaa være, til hvilken af disse Arter den Ret, Staten her har, henhører, og jeg vil i saa Henseende tillade mig at bemærke Følgende: Vi have her for det Første et historisk Spørgsmaal. Ærede Medlemmer have anket over, at Udvalget ikke har bragt det historiske Grundlag til større Klarhed, men her til maa jeg svare, at Udvalget i den Henseende er uskyldigt, thi de Bestræbelser, man har gjort i den Retning, have ikke ført til noget Resultat. Vi have forhørt os paa de Steder, hvor vi troede allerførst at maatte kunne finde Documenter, der kunde veilede i den Henseende, og navnlig har Geheimearchivaren med megen Forekommenhed givet os Underretninger, men vi have ikke erholdt noget Bidrag til at klare det historiske Spørgsmaal, og deraf følger altsaa, mine Herrer, at Udgangspunktet i denne Sag endnu staaer tvivlsomt. Regeringen fremsætter den Paastand, som er støttet af et veludarbejdet Indlæg fra en sagkyndig Mand, at Staten i sin Tid har kjøbt denne Ret, medens der fra Grundeiernes Side fremsættes den Paastand, at de derfor fremsørte Beviisligheder ere aldeles utilstrækkelige, og da Udvalget ikke har været istand til at skaffe dette Spørgsmaal videre belyst, maa man altsaa sige, at det endnu staaer uafgjort; man veed ikke, om Servituten hører til det ene eller det andet Slags. Derimod vide vi med Sikkerhed, at vi, hvis vi nu vilde indrette en Fæstning, nødvendigviis maatte give Erstatning for de Servituter, som vi derigennem paalægge Grundeierne; det er soleklart, og det er endvidere soleklart, at, dersom vi nu neblægge Rjøbenhavns Fæstning, men om nogle Aar skulde have gjort Erfaringer, som viste, at det